

[Kofod-Svendsen]

Sulten truer i mange områder, ofrene for den sovjetiske krigsførelse beløber sig til titusinder, måske hundredtusinder af civile ofre, og en nylig offentliggjort FN-rapport om menneskerettighedsvilkårene i Afghanistan har jo afsløret disse grupvækkende ting, hvad også tidligere talere har været inde på: massedrab på civile, brug af attrapeletøjsbomber og mishandling af krigsfanger.

Heldigvis har det internationale samfund reageret på denne brutalitet. Det skete allerede i 1979 og er fulgt op, og Danmark har i forreste række deltaget i denne fordømmelse. Danmark var med til at tage initiativ til, at FNs sikkerhedsråd straks blev indkaldt, men rådet blev lammet af et sovjetisk veto, hvorefter en ekstraordinært indkaldt FN-generalforsamling med overvældende flertal vedtog en resolution, hvori man stillede krav om øjeblikkelig tilbagetrækning af de fremmede styrker fra Afghanistan. Som det også er sagt heroppefra, har Sovjet siddet denne og senere FN-resolutioner overhørig.

Men heldigvis er FN-resolutioner blevet vedtaget med stadig flere ja-stemmer. For godt en måned siden var der således 122 for, 19 imod og 12 afståelser, og dertil kommer, at den af den særlige FN-udsending, professor Felix Ermacora, udarbejdede rapport om menneskerettighedsvilkårene blev vedtaget af FNs plenarforsamling den 13. december, hvor stemmetallet var 80 for, 22 imod og 40 afståelser. Vi ser, hvordan der er en markant fordømmelse af det, Sovjet foretager sig, i hele verdenssamfundet.

Jeg mener, det er vigtigt at understrege, at Afghanistans skæbne vedkommer os. Det er vigtigt at fastslå, at vi her har et internationalt anliggende, der må løses ved fredelige forhandlinger på rettens grund. Jeg mener, det giver anledning til håb, at dette standpunkt hævdes i FN af praktisk talt alle verdens lande, bortset fra Sovjetunionen og dens nærmeste allierede.

Det er også blevet nævnt, at denne krig desværre i lang tid har været en glemt krig. Det er lykkedes Sovjet at få lagt en form for informationsblokade rundt om Afghanistan, så vi ikke er blevet løbende og intensivt informeret om, hvad der de facto er sket gennem årene. Heldigvis er der flere, der har haft held til at bryde denne informationsblokade; flere eksempler på det er også nævnt, og dér håber jeg, at den vedtagne FN-rap-

port om menneskerettighedssituationen må betyde et vendepunkt, så vi får øgede informationer om, hvad der de facto sker.

Jeg er overbevist om, at en sådan øget information er en nødvendig forudsætning for at øge det politiske pres mod Sovjet. Ved en sådan koordineret informationsvirksomhed, ved politisk pres i alle internationale sammenhænge og ved at øge den humanitære bistand tror jeg vi kan yde det bedste bidrag til, at Sovjet standser de ødelæggelser, som foregår, og at det afghanske folk får sin selvbestemmelsesret tilbage.

Poulsgaard (FP):

I den seneste tid har vi gang på gang i dagspressen kunnet læse, at nu roser TASS Danmark: nu var Danmark på rette spor. Jeg tror ikke, at den debat, vi her i dag har om Afghanistan, får den helt store betydning. Jeg tror, at magthaverne ovre i Sovjetunionen er så at sige ligeglade med, hvad lille Danmark siger. Men det får måske den betydning, at TASS de næste 2-3 uger roser os knap så meget. Ellers kunne man da også håbe på, at sådan en debat kunne få en og anden i dette land til at tænke.

Der er blevet sagt så meget her i dag om de uhyrligheder, der foregår i Afghanistan, dem skal jeg ikke opremse. Men det er jo ikke bare i Afghanistan. Vi har jo, hvis vi går nogle år tilbage, en mur i Berlin, der blev bygget for at holde folk inde. Der er jo ikke ende på de grænseløse uhyrligheder, et kommunistisk regime, uanset hvor det er, har begået mod menneskeheden, og stort set vil vi kun udrette lidt, og så fortsætter de, som om intet er sket. En større og større del af den danske befolkning – hvis vi ser på stemmesedlen – hælder til venstre, den hælder søreme til de socialistiske teorier, så hvis sådan en debat bare kunne åbne øjnene på nogle få mennesker for, at socialismen er det samme som fornægtelse af de mest elementære menneskerettigheder, så var sådan en debat da ikke helt spildt.

Men i øvrigt kan man da undre sig over, at venstrefløjens, der specielt har haft så travlt med Sydafrika, stort set ikke har været fremme med krav om, at vi skulle boykotte handelssamkvem med de lande, der undertrykker mennesker, som man gør det i Afghanistan. Det er tilsyneladende stadig væk to